

PHỤ TỬ HỢP TẬP KINH

QUYỂN 9

Phẩm 17: THỌ KÝ ĐỔ-SỬ-ĐA THIÊN

Khi ấy, trong chúng hội có tám mươi ức Đổ-sử-đa Thiên thấy các A-tu-la vương cho đến Diệm-ma thiên ở chỗ Thế Tôn cúng dường rộng lớn; lại nghe Đức Thế Tôn thọ ký thành Vô thượng Bồ-đề, tâm rất hoan hỷ thật chưa từng có. Các Thiên tử suy nghĩ: “Pháp Bồ-đề này vốn không sắc tướng; thọ, tưởng, hành, thức cũng lại không tướng, vậy thì hôm nay Đức Thế Tôn sẽ dùng pháp nào để thọ ký? Vì sao? Vì sắc vốn không sinh, Bồ-đề cũng không sinh; cho đến thức không sinh cho nên Bồ-đề cũng không sinh. Tại sao pháp không sinh mà được Bồ-đề ư? Như vậy, sắc không diệt nên Bồ-đề cũng không diệt, cho đến thức không diệt cho nên Bồ-đề cũng không diệt; tại sao pháp không diệt mà có thể được Bồ-đề? Như vậy, sắc vắng lặng cho nên Bồ-đề cũng vắng lặng, cho đến thức vắng lặng cho nên Bồ-đề cũng vắng lặng. Như vậy, sắc không hai cho nên Bồ-đề cũng không hai, cho đến thức không hai cho nên Bồ-đề cũng không hai. Như vậy, sắc không động nên Bồ-đề cũng không động, cho đến thức không động nên Bồ-đề cũng không động. Như vậy sắc không thể thấy cho nên Bồ-đề cũng không thể thấy, cho đến thức không thể thấy nên Bồ-đề cũng không thể thấy. Tướng Bồ-đề kia lia tự tánh thì sao nói không sinh, không diệt, tịch diệt, không hai vắng lặng không động và không thể thấy. Đối với các pháp cái nào gọi là danh sắc? Tự tánh sắc không; thọ, tưởng, hành, thức cũng đều không. Sao gọi là Phật? Sao gọi là Bồ-tát? Sao gọi là thọ ký? Phật tự tánh Phật không, người tự tánh Bồ-tát không, Bồ-đề tự tánh Bồ-đề không, thọ ký tự tánh thọ ký không.

Điều mà gọi là Phật là chỉ dựa vào thế tục giả danh kêu gọi hy vọng phân biệt. Những người có trí thức nghe các pháp không không sinh chấp trước, còn người ngu si nghe liền nổi sân giận không thể hiểu được.

Ví như có người trong mộng hưởng thọ năm thứ dục lạc khoái thích, đến khi thức giấc nhớ lại thật không được gì. Người trí biết rõ nên không sinh buồn khổ mà an trụ vào Bồ-đề thừa, rõ tánh Bồ-đề xưa nay vắng lặng thật không sở đắc. Không sinh lo sợ cũng lại như vậy. Vì sao? Vì biết rõ các pháp đều như mộng. Sự lãnh hội của người phàm phu ngu si đều khác, đối với các vọng pháp mà sinh chấp trước, các pháp như vậy đều không thể được. Phàm phu không thể được, pháp phàm phu cũng không thể được; Thanh văn không thể được, pháp Thanh văn cũng không thể được; Duyên giác không thể được; pháp Duyên giác cũng không thể được; Bồ-tát không thể được, pháp Bồ-tát cũng không thể được; Phật không thể được, pháp Phật cũng không thể được; Bồ-đề không thể được, pháp Bồ-đề cũng không thể được; Niết-bàn không thể được, pháp Niết-bàn cũng không thể được.” Đổ-sử-đa thiên nghĩ như vậy rồi liền bạch Thế Tôn:

– Bạch Thế Tôn! Con nay đối với Đệ nhất nghĩa không có nghi hoặc, phát tâm thanh tịnh cúng dường các món vi diệu tối thượng hơn cả Diệm-ma thiên không thể so sánh.

Cúng dường rồi, cung kính đánh lễ sát chân Phật Thế Tôn, nhiễu quanh bên phải

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

ba vòng, rồi đứng qua một bên chấp tay hướng lên Đức Phật dùng kệ tán thán:

*Nếu người phụng hành lời Phật dạy
Thì là an trụ công đức Phật
Đối với ba pháp môn giải thoát
Thâm đạt nghĩa vị không trở ngại.
Trong đó không sắc và thọ, tưởng
Cũng không hành, thức, tâm cùng cảnh
Rõ năm uẩn kia chỉ giả danh
Đây là trí tuệ Nhân Sư Tử.
Như vậy trí tuệ thắng trượng phu
Không chấp phần nhỏ tướng Bồ-đề
Đã ngộ uẩn không được thiện lợi
Đối công đức Phật không nghi hoặc.
Thâm đạt Bồ-đề nghĩa thật tướng
Không khởi hy vọng, không khen chê
Cũng không vui thích tâm mặc tình
Đó là khéo trụ hạnh Bồ-đề.
Nếu người bình đẳng thấy pháp tánh
Thì đối các pháp không sợ gì
Phật tử đối với thế gian này
Tu chứng đầy đủ thắng công đức.
Thông đạt sắc tướng thấy đều không
Đối các cảnh dục đều xả bỏ
Quán sát luân hồi trong ba cõi
Cũng không mong cầu, không ham thích.
Nếu người rõ được pháp năm uẩn
Phật và Bồ-đề cùng thọ ký
Người nói người nghe thấy đều không
Hiểu rõ như vậy không ngại gì.
Pháp công đức Phật pháp phàm phu
Tất cả tướng này vốn không sinh
Hay rõ pháp tánh môn tối thượng
Thì mới gọi là chân Phật tử.
Lại nữa, biết rõ pháp như vậy
Năm uẩn, xứ, giới vốn không diệt
Phật và Bồ-đề lời thọ ký
Các pháp như thế đều đồng nhau.
Người trí hiểu được pháp môn này
Nhưng không xa lìa hành Bồ-đề
Do rõ pháp tánh là không diệt
Đối Phật Bồ-đề không thể được.
Lại nữa, các uẩn và xứ giới
Phật và Bồ-đề đều vắng lặng
Nếu người không mong cầu pháp này
Tức là trì chánh pháp của Như Lai.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các uẩn, xứ, giới đều vô tác
Phật và Bồ-đề việc thọ ký
Các pháp như thế thấy đều không
Hiểu biết như vậy là Phật tử.
Các uẩn, xứ, giới tự tánh không
Phật và Bồ-đề việc thọ ký
Người trí quyết định khéo biết rõ
Đó mới gọi là chân Phật tử.
Các uẩn, xứ, giới đều hư vọng
Cùng với Đấng Lương Túc tối thắng
Bồ-đề thọ ký cũng như vậy
Hiểu biết như thế là Phật tử.
Pháp này phi ly, phi bất ly
Cũng không phải có, không phải không
Không tướng hữu vi và vô vi
Hiểu biết như vậy là Phật tử
Như Lai xuất hiện ở thế gian
Thông đạt nghĩa vi diệu như vậy
Đây là Bạc Trượng Phu tối thắng
Kham nhận cúng dường của chư Thiên.
Con nay khen ngợi công đức Phật
Được các phước báo lợi quần sinh
Chỉ có Như Lai mới chứng biết
Hồi hướng mình người đều thành Phật.

Khi ấy, Đức Thế Tôn biết được tâm niệm của các chư Thiên muốn được Đức Như Lai thọ ký thành Phật, từ ngay tòa phóng ra ánh sáng thanh tịnh. Thấy được tướng này, Tôn giả Mã Thắng chấp tay hướng lên Đức Phật dùng kệ thưa hỏi:

Hôm nay Thế Tôn vì duyên gì
Dùng sức thần thông hiện điềm này
Xin vì chúng hội nói việc ấy
Tất cả thế gian đều vui thích.
Thấy trong miệng Phật phóng tịnh quang
Chư Thiên thấy đều sinh nghi hoặc
Tất cả chiêm ngưỡng từ dung Phật
Nhất tâm muốn nghe lời Phật dạy.
Ví như người bệnh gặp lương y
Mong được cứu chữa trao linh dược
Nay đây các chúng đứng trước Phật
Khát ngưỡng cầu cầu cũng như vậy.
Các chúng trời người đến tập hội
Đều được đầy đủ tuệ thanh tịnh
Nhất tâm lắng nghe không duyên ngoài
Những gì Phật dạy hay hiểu được.
Như Lai thường dùng tâm đại Bi
Phá trừ tất cả lưới nghi hoặc

*Khi họ nghe rồi đều phụng trì
Nhiếp các dị luận sinh chánh kiến.
Khi ấy, Đức Thế Tôn vì Tỳ-kheo Mã Thắng nói kệ rằng:
Mã Thắng ông nay hỏi việc này
Vì lợi thế gian làm ánh sáng
Người trí hay dứt các chúng nghi
Nên được trời người đều tôn trọng.
Đổ-sử Thiên vương và Thiên tử
Đạt pháp tối thượng vị cam lồ
Cúng dường rộng lớn diệu trang nghiêm
Thế nên nay ta sẽ thọ ký.
Hay dùng thắng tuệ quán thế gian
Tuy thấy pháp tánh nhưng không trước
Khéo đạt ba pháp môn giải thoát
Điều này người ngu không thể biết.
Họ ở chỗ Phật thời quá khứ
Đã từng thỉnh hỏi nghĩa như vậy
Quán các pháp tánh rốt ráo không
Như những gì Phật trước đã nói.
Nay ở chỗ ta lại cúng dường
Tối thượng tối thắng không gì bằng
Hay thường nghĩa không khen Như Lai
Đều vì lợi lạc các hữu tình.
Tất cả các pháp đều không sinh
Phật và Bồ-đề cùng thọ ký
Cho đến người tu tập Bồ-đề
Bản tánh không sinh cũng bằng nhau.
Nếu người rõ pháp tánh như vậy
Quyết định chứng được đại Bồ-đề
Các Thiên tử kia xưa nghe trì
Nên hay tuyên dương Đệ nhất nghĩa.
Hay dùng tuệ sáng khéo lựa chọn
Biết rõ pháp tánh thường không giảm
Các Thiên tử kia lia các nghi
Tự nhiên thành tựu trí vô sư.
Pháp tánh chẳng nắm cũng chẳng cầu
Rốt ráo không nương lia phân biệt
Các Thiên tử kia lia các nghi
Người ngu tâm hay sinh sợ hãi.
Tất cả các pháp lia tự tánh
Bồ-đề và tâm Bồ-đề kia
Các Thiên tử ấy khéo biết rõ
Xưa nay thanh tịnh không nhiễm trước.
Đổ-sử Thiên vương và Thiên tử
Trụ tuệ kiên cố không sở trụ*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không lâu sẽ được Phật Bồ-đề
Thành tựu đầy đủ Nhất thiết trí.
Vào đời vị lai kiếp Tinh tú
Lần lượt xuất hiện ở thế gian
Độ thoát vô biên các chúng sinh
Đồng hiệu Quyết Định Trí Vương Phật.
Như Lai biết được tâm niệm họ
Nên liền phóng ánh sáng thanh tịnh
Vì họ thọ ký nhân thành Phật
Khiến cho chúng hội sinh vui thích.*

M